



SĄD NAJWYŻSZY

Rzeczypospolitej Polskiej

Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego

Warszawa, dnia 8 września 2016 r.

Prof. dr hab. Małgorzata Gersdorf

BSA I-055 - 355/16

Szanowna Pani

Ul.:

użytkownik adresu:

Szanowna Pani,

w odpowiedzi na wiadomość elektroniczną z dnia 29 sierpnia 2016 r., zatytułowaną „Petycja o przeszkolenie dla Sędziów Sądu Najwyższego”, uprzejmie informuję, że wbrew nazwie, wiadomość ta nie może zostać uznana za petycję ani na gruncie Konstytucji RP, ani ustawy z dnia 11 lipca 2016 r. o petycjach (Dz.U. z 2014 r., poz. 1195, dalej jako „ustawa o petycjach” lub „u.p.”).

W świetle ustawy o petycjach, o tym, czy pismo jest petycją, decyduje treść żądania, a nie jego forma zewnętrzna (art. 3). Oznacza to, że nie każde pismo nazwane „petycją” może być uznane za petycję w rozumieniu przepisów tego aktu prawnego. Tylko takie bowiem pismo, które spełnia wszystkie przesłanki pozytywne i nie jest objęte żadną z przesłanek negatywnych może być zakwalifikowane jako petycja (J. Wilk, *Konstytucyjne prawo petycji w świetle regulacji ustawy o petycjach*, LEX/el 2015). Ponadto, określone w art. 63 Konstytucji RP prawo do petycji nie obejmuje zakresem przedmiotowym wszelkich możliwych wystąpień kierowanych do organów władzy publicznej (zob. W. Sokolewicz, *Artykuł 63 [w:] L. Garlicki, Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz. Tom IV*, Warszawa 2005, s. 8). Organy władzy sądowniczej nie mogą być adresatami petycji dotyczących ich działalności orzeczniczej ze względu na odrębność i niezależność tej władzy ustanowioną w art. 173 Konstytucji oraz niezawisłość sędziowską, o której mowa w art. 178 Konstytucji (R. Piotrowski, *Konstytucyjne uwarunkowania prawa petycji oraz pożądaných kierunków zmian legislacyjnych w tym zakresie [w:] Prawo petycji w ustawodawstwie polskim. Opinie i ekspertyzy. OE-85*, Warszawa 2005, s. 27). W konsekwencji petycja może dotyczyć tylko tego obszaru działania sądów, który nie jest związany ze sprawowaniem wymiaru sprawiedliwości np. spraw odnoszących się do organizacji pracy sądu, godzin urzędowania, przyjęć interesantów, kultury urzędowania w sądach (por. E. Wójcicka, *Prawo petycji w Rzeczypospolitej Polskiej*, LEX/el 2015).

Pozytywne przesłanki kwalifikacji danego pisma jako petycji odwołują się przede wszystkim do kręgu adresatów pisma (art. 2 ust. 1 u.p.), wymogu złożenia petycji

w odpowiednim interesie (art. 2 ust. 2 u.p.) oraz zakresu przedmiotowego petycji (art. 2 ust. 3 u.p.). Wśród przesłanek negatywnych należy wymienić przede wszystkim możliwość zakwalifikowania pisma jako skargi lub wniosku w rozumieniu przepisów działu VIII Kodeksu postępowania administracyjnego.

Przesłana przez Panią wiadomość nie spełnia pozytywnej przesłanki przedmiotu petycji, o której mowa w art. 2 ust. 3 u.p. Zgodnie z tym przepisem przedmiot petycji musi dotyczyć zadań i kompetencji adresata petycji. Ze względu na cechy charakterystyczne stosunku służbowego sędziów, polecenia wydawane przez Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego nie mogą wkraczać w dziedzinę, w której sędziowie są niezawisli i powinny ograniczać się tylko do czynności administracyjnych. Wynika to z przepisów art. 9b i 79 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 133, z późn. zm., dalej jako „u.s.p.”), która znajduje odpowiednie zastosowanie (do Sądu Najwyższego z mocy art. 8 § 1 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz.U. z 2016 r., poz. 1254., dalej jako „ustawa o SN”).

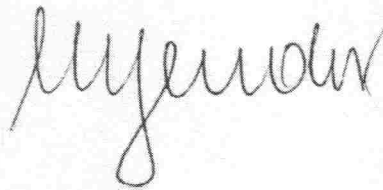
Za brakiem możliwości uznania Pani wiadomości jako petycji przemawia również przesłanka negatywna. Celem petycji jest skłonienie władz do zajęcia określonego stanowiska w jakiejś sprawie lub podjęcia oczekiwanej przez zainteresowanego decyzji. Kryterium rozróżnienia petycji i wniosku jest zatem stopień konkretyzacji sformułowanego żądania. Innymi słowy, żądanie petycji jest mniej skonkretyzowane i tym samym bardziej ogólne, natomiast wniosek zawiera żądanie konkretne, ograniczające możliwe sposoby reakcji jego adresata (M. Florczak – Wątor [w:] M. Safjan (red.), *Konstytucja RP. Tom I. Komentarz. Art. 1-86*, Warszawa 2016, s. 1454). W tym kontekście, wiadomość Pani powinna być zakwalifikowana jako skarga. Jak wynika z jej treści, ma ona na celu zwrócenie uwagi na nieprawidłowości zaistniałe, Pani zdaniem, przy wydawaniu wyroku z dnia 19 marca 2015 r., sygn. akt IV CSK 362/14. Z kolei w części obejmującej żądanie skierowania sędziów na szkolenia, wiadomość stanowi wniosek, gdyż zawiera propozycję rozwiązania istniejącego problemu, przy czym sposób tego rozwiązania został skonkretyzowany do tego stopnia, że wskazuje się nawet instytucje, które szkolenie takie mogłyby wykonać (Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz Urząd Rzecznika Finansowego).

Procedurę rozpatrywania skarg i wniosków składanych w zakresie działalności sądów określają przepisy rozdziału 5a u.s.p., który z mocy odesłania zawartego w art. 8 § 1 ustawy o SN, znajduje zastosowanie także do Sądu Najwyższego. Zgodnie z tymi przepisami, skargi, w zakresie dotyczącym działalności sądów, w dziedzinie, w której sędziowie i asesory sądowi są niezawisli, nie podlegają rozpatrzeniu. Dyrektywy wykładni systemowej wskazują, że to samo odnosi się do wniosków dotyczących przedmiotowej dziedziny. O ile bowiem w zdaniu 1 art. 41a § 2 mowa jest jedynie o skardze, o tyle w zdaniu drugim wskazuje się również na wnioski. Z kolei skargi lub wnioski zawierające treści znieważające lub słowa powszechnie uznawane za obelżywe pozostawia się bez rozpatrzenia, zawiadamiając o tym skarżącego lub wnioskodawcę, z podaniem przyczyny pozostawienia skargi lub wniosku bez rozpatrzenia (art. 41a § 4 u.s.p.).

Mając na względzie powyższe, stwierdzić trzeba, że przesłana przez Panią wiadomość w świetle art. 41a § 1 u.s.p. w zw. z art. 8 § 1 ustawy o SN nie podlega rozpatrzeniu. Z kolei

w zakresie odnoszącym się do żądania skierowania sędziów Sądu Najwyższego na szkolenia, nawet przy przyjęciu, że mamy do czynienia z wnioskiem, brak rozpatrzenia znajduje dodatkowe oparcie w treści art. 41a § 4 u.s.p. w zw. z art. 8 § 1 ustawy o SN. Wiadomość ta zawiera bowiem stwierdzenia, które mogą być kwalifikowane jako „treści znieważające” SSN Annę Kozłowską oraz SSN Krzysztofa Pietrzykowskiego.

Z poważaniem,

A handwritten signature in dark ink, appearing to read 'L. Jędrzejewski', is written in a cursive style.